

F. t. L. om offentlig Forsørg.

melsen af paagældendes Trang vil der ikke kunne tages Hensyn til den Erstatning, som Raadet maatte tilkende ham i Anledning af Ulykkestilfældet.

Stk. 2. Som Følge af det i Stk. 1 anførte paahviler det Udvalget i disse Tilfælde at sætte sig i Forbindelse med Direktoratet for Ulykkesforsikringen, som uopholdelig skal tilstille Udvalget Meddelelse om den trufne Afgørelse.

§ 277.

Saafrømt en *Hustru*, der lever sammen med Manden, indlægges paa Sygehus, og det efter vedkommende Overlæges Erklæring maa antages, at Kuren ikke vil vare under 1 Uge eller over c. 2 Maaneder, er det sociale Udvalg berettiget til i Trangstilfælde og særlig for at undgaa Hjemmets midlertidige Opløsning, at yde Hjælp paa Betingelse af:

1) at der i Hjemmet forsørges mere end 1 Barn;
 2) at Hustruen er Medlem af en anerkendt Sygekasse;
 3) at Familien ikke modtager eller paadrager sig Fattighjælp eller Kommune-gæld af en saadan Art eller Størrelse, at dennes Modtagelse har medført Tab af Valgret og Valgbarhed, og

4) at Hjemmet kan opretholdes paa forsvarlig Maade ved Ydelse af et Tilskud, der for den omhandlede Periode ikke overstiger enten et Beløb, der kan anses som passende Løn for en Husholderske, eller det en Enkemand efter Kap. XVI tilkommende Bidrag, beregnet for vedkommende Periode for hvert i Hjemmet værende Barn.

§ 278.

Stk. 1. Saafrømt en Person ikke selv har sikret sig tilstrækkeligt til en anstændig *Begravelse*, og der heller ikke i Boet er Midler til at bekoste denne, er Opholdskommunen forpligtet til at træde til og kan eventuelt forlange sig Boet udlagt for Begravelsesomkostningerne.

Stk. 2. Selv om en Begravelse i Medfør af Stk. 1 udelukkende sker for offentlig Regning, er det ikke tilladt at gøre Begravelsen tarveligere, end det er almindeligt i den ubemidlede Befolkning paa Stedet, og det er forbudt at lade de af det offentlige bekostede Begravelser foregaa i en særlig udskilt Del af Kirkegaarden.

§ 279.

Stk. 1. Naar en Familieforsørger er bleven *husvild*, men ikke mangler Evne til at udrede den paa vedkommende Egn sædvanlige Husleje paa de samme Steds almindelige Betingelser i Henseende til Forfaldstid, Forudbetaling m. v., er den Kommune, i hvilken han var bosat, da han blev husvild, forpligtet til at forskaffe ham og Familie passende Husly mod en Betaling, der ikke maa overstige hverken den anviste Beboelses Lejeværdi eller den i Egnen sædvanlige Husleje for en Familie som den omhandlede.

Stk. 2. Unighed mellem den husvilde og Kommunen afgøres endeligt af Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner af Socialministeren.

Stk. 3. Paadrages der Kommunen Udgifter eller Tab som Følge af Opfyldelsen af fornævnte Forpligtelse, opføres disse under en særlig Konto og er paagældende husvilde Familie ivedkommende.

Stk. 4. Betaler den husvilde ikke den fastsatte Leje, betragtes hans Gæld i saa Henseende som Kommunegæld, naar det udtrykkelig er tilkendegivet ham, at Undladelse af at betale Husleje vil have denne Virkning.